

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3430/2537

พนักงานอัยการ จังหวัด นราธิวาส โจทก์ นาย พิบูลย์ พงศ์ธนเศรษฐ์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 19, ป.วิ.อ. มาตรา 160, ป.วิ.อ. มาตรา 24, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 137, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยถูกกล่าวหาตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค เหตุเกิดท้องที่ สภ.อ.เมืองนราธิวาส ปรากฏว่าจำเลยได้ไปแจ้งความที่ สภ.อ.สุโขทัย-ลก ว่าเช็คที่จำเลยถูกดำเนินคดีหายไป ซึ่งเป็นความผิดฐานแจ้งความเท็จ และฉ้อโกง พนักงานสอบสวนสภ.อ. เมืองนราธิวาส ย่อมมีอำนาจสอบสวนจำเลยเกี่ยวกับความผิดฐานแจ้งความเท็จ และฉ้อโกงได้ เพราะจำเลยถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดหลายกรรม กระทำลงในท้องที่ต่าง ๆ กันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 19(4) และโจทก์ย่อมฟ้องรวมในฟ้องเดียวกันได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 160 ทั้งความผิดฐานแจ้งความเท็จ มีอัตราโทษเบากว่าความผิดฐานฉ้อโกง และความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค แม้จะเป็นการกระทำต่างกรรมต่างสถานที่ แต่ก็ได้กระทำความผิดโดยจำเลยซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดคนเดียว และเป็นความผิดเกี่ยวพันกันซึ่งจะฟ้องคดีทุกเรื่องต่อศาลที่มีอำนาจชำระในฐานความผิดซึ่งมีอัตราโทษสูงกว่าก็ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 24 กรณีไม่ต้องด้วยมาตรา 3 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัดพ.ศ. 2520 โจทก์จึงฟ้องจำเลยในความผิดฐานแจ้งความเท็จ โดยไม่ต้องขอผิดฟ้องพร้อมกับความผิดฐานฉ้อโกง และความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คที่ศาลจังหวัดนราธิวาสได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยฉ้อโกง แจ้งความเท็จ และออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341, 137, 90, 91 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 และให้จำเลยคืนหรือใช้เงินจำนวน 2,961,780.82 บาท แก่ผู้เสียหายสาขาสุโขทัย-ลกด้วยจำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341, 137, 90, 91 สำหรับข้อหาออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค และฉ้อโกงทรัพย์ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 ซึ่งเป็นบทหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้จำคุก 3 ปี และเรียงกระทงลงโทษจำเลยในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137 ให้จำคุก 6 เดือน รวม 2 กระทง จำคุก 3 ปี 6 เดือน กับให้จำเลยคืนหรือใช้เงิน 2,961,780.82 บาท แก่ผู้เสียหายด้วยจำเลยอุทธรณ์ในระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 3 ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอถอนฟ้อง และถอนคำร้องทุกข์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกจำเลยเฉพาะความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คและความผิดฐานฉ้อโกง

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาได้ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ผู้เสียหายไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัด นราธิวาสให้ดำเนินคดีจำเลยในข้อหาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 ปรากฏว่าจำเลยได้ไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนอำเภอสุโขทัย โกล-ลก ว่าเช็คฉบับ ดังกล่าวหายไปในที่พนักงานอัยการเห็นว่าการแจ้งความดังกล่าวเป็นความผิดฐานฉ้อโกงและ แจ้งความเท็จ จึงสั่งให้พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส สอบสวนเพิ่มเติมและแจ้งข้อหาต่อจำเลยเพิ่มเติม ดังนั้น พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอ เมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส ย่อมมีอำนาจสอบสวนจำเลยในข้อหาดังกล่าวได้ เพราะจำเลยถูก กล่าวหาว่ากระทำความผิดหลายกรรม กระทำลงในท้องที่ต่าง ๆ กันตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 19(4) และเมื่อเป็นความผิดหลายกระทง โจทก์ย่อมฟ้องรวมในฟ้อง เดียวกันได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 160 ทั้งความผิดฐานแจ้งความ เท็จมีอัตราโทษเบากว่าความผิดฐานฉ้อโกง และความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอัน เกิดจากการใช้เช็ค แม้จะเป็นการกระทำความผิดต่างกรรม ต่างสถานที่ แต่ก็ได้กระทำความผิดโดยจำเลยซึ่งเป็นผู้ กระทำความผิดคนเดียว และเป็นความผิดเกี่ยวพันกันซึ่งจะฟ้องคดีทุกเรื่องต่อศาลที่มีอำนาจ ชำระในฐานความผิดซึ่งมีอัตราโทษสูงกว่าก็ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 24 กรณีไม่ต้องด้วยมาตรา 3 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความ อาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัดพ.ศ. 2520 โจทก์จึงฟ้องจำเลยในความผิดฐาน แจ้งความเท็จโดยไม่ต้องขอผิดฟ้อง พร้อมกับความผิดฐานฉ้อโกงและความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คได้พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษปรับจำเลย 2,000 บาทอีกสถานหนึ่ง สำหรับโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3

องค์คณะ

สถิตย์ ไพเราะ · พรชัย สมรรถเวช · สมคิด ไตรโสรัส

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3430/2537>